

"...

II. İtirazın Gerekçesi :

İtiraz yoluna başvuran Mahkemenin gerekçesi aynen şöyledir:

"1961 Anayasası ferdi, Devlet içinde ön plânda tutmuş ve fert haklarına büyük değer vermiştir.

Anayasa, fertlere gerçek bir özgürlük, bağımsızlık, güven ve huzur sağlamayı amaç edinmiştir. Sosyal ve ekonomik haklara da geniş yer vererek Devlete önemli görevler yüklemiştir.

1961 Anayasamız doğal hukuk anlayışına uygun olarak herkesin kişiliğine bağlı dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve özgürlüklere sahip olduğunu açıkça kabul etmiştir. Bu temel hak ve özgürlüklerin gerçekleştirilmesi amacı ile ve keza sosyal devlet ve hukuk devleti görüşünün de sonucu olarak devlete, fertlerin bu temel hak ve özgürlüklerinin, ferdin huzurunu sosyal adalet ve hukuk devleti düşüncesi ve ilkeleri ile bağdaşmayacak surette sınırlayan bütün sosyal siyasi ve ekonomik engelleri kaldırma görevini yüklemiş, fertlerin maddi ve manevi varlıklarını geliştirmeleri için gerekli koşulları hazırlama yükümlülüğü ile Devleti görevlendirmiştir.

Aynı Anayasa, fertler yönünden bir hukuki eşitlik getirmiştir. Herkesin dil, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı gözetmeksizin Kanun önünde eşit olduğunu, hiçbir kişiye zümreye, yahut sınıfa imtiyaz tanınmayacağını açıklıkla ve kesin olarak belirtmiştir.

Şüphesiz ki, Anayasa temel hak ve özgürlükler yönünden sınırsızlığı benimsememiştir. Ancak, bu hak ve özgürlüklerin bir kısmını kendisi, diğer bir kısmını da kanunlarla sınırlandırılabilceğini belirtmiştir. Bu durumda bile Yasa koyucuyu serbest bırakmamış, titizlikle ve dengeli bir biçimde düzenlediği temel hak ve özgürlükleri sınırlayacak olan yasaların Anayasanın sözüne ve özüne aykırı olamayacağını da düzenlenmiş, bu hak ve özgürlüklerin özüne dokunulmaması esasını yine kesinlikle açıklamıştır.

1961 Anayasamız herkesin mülkiyet ve miras haklarına sahip bulunduğunu, bu hakların ancak kamu yararı amacı ile sınırlandırılabilceğini benimsemiş ve sınırlamanın da belli kanuni usul ve biçimde olabileceğini düzenlemiştir.

Anayasa, evrensel insan hakları sözleşmesinin mülkiyet ve kanun önünde eşitlikle ilgili olan hükümleri doğrultusunda ve aynı amaçla ve aynı ruh içinde fertlerin temel hak ve özgürlüklerinin esaslarını açıklamış olduğuna göre, bu durumda temel hak ve özgürlüklerine aykırı olan eylemlerin Anayasanın özü ve sözü ile bağdaşamayacağı doğaldır.

T.C.K. nunun 516/6. maddesi (Dikilmiş bağ çubukları ve meyveli ağaç ve fidanları ile seyir ve meydan yerlerindeki ağaçları) kesenleri cezalandırmıştır. Halbuki, 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun 13. maddesi PTT idaresinde çalışan sanık için bu eylemi suç niteliğinde kabul etmemiştir. Bu durumda, yukarıda sayısı verilen Kanununun 13. maddesinin Anayasanın, herkesin kanun önünde eşit olduğuna dair getirmiş olduğu kurala aykırılık bulunmaktadır. Keza aynı Kanunun 13. maddesi dolayısıyla Anayasanın 8., 11., 12, ve 36. maddelerine aykırı

Esas Sayısı:1976/3

Karar Sayısı:1976/23

bulunduğu, Anayasanın özüne ve ruhuna ters düştüğu kanısına varılmış ve iddia makamının bu konudaki düşüncesi yerinde görölerek mahkemece aykırılığın ciddi olduğu kanısı ile 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun 13. maddesinin yukarıda belirtilen Anayasa hükümlerine aykırı bulunduğu nedeni ile iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına karar verildi.""